

Debreceni Ítéltábla

Bf.III.674/2010/4. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2010. december 2. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

végzést:

A nyereségvágyból elkövetett emberölés büntette és más bűncselekmény miatt I.rendű vádlott és társai ellen indított büntető ügyben a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 2010. július 2. napján kihirdetett 8.Fk.916/2009/51. számú ítéletét helybenhagyja.

A vádlottak által az első fokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt is beszámítja a szabadságvesztés tartamába.

A nyilvános ülésen felmerült 28 100 (huszonnyolcezer-egyszáz) Ft bűnügyi költségből II.rendű vádlottat 13 625 (tizenháromezer-hatszázhuszonöt) Ft, III.rendű vádlottat 14 475 (tizennégyezer-négyszázhetvenöt) Ft terheli.

Indokolás:

A megyei bíróság ítélete ellen I.rendű vádlott és a védője elsődlegesen bizonyítottság hiányában történő felmentés, másodsorban a bűncselekmény minősítésének megváltoztatása (emberölés büntettének alapesete és kifosztás büntette, a nyilvános ülésen a védő már erős felindulásban elkövetett emberölés büntettére is hivatkozott), így a büntetés enyhítése végett, II.rendű vádlott és a védője az élet elleni bűncselekmény vádja alóli felmentés, másodlagosan eltérő jogi minősítés (emberölés büntettének alapesete és kifosztás büntette) megállapítása, valamint a büntetés enyhítése céljából, míg III.rendű vádlott és a védője, továbbá a törvényes képviselő eltérő jogi minősítés (kifosztás büntette), így a büntetés jelentős enyhítése érdekében jelentettek be fellebbezést.

Az ügyész mindhárom vádlott vonatkozásában tudomásul vette az elsőfokú bíróság döntését.

A fellebbviteli főügyészség az átiratában a védelmi jogorvoslatokat nem tartotta megalapozottnak és a megyei bíróság ítéletének a helybenhagyására tett indítványt annak helyes jogi indokaira hivatkozva.

Az ítélet tábla a fellebbezésekkel megtámadott elsőfokú ítéletet a Be. 348. §-ának (1) bekezdése alapján az azt megelőző eljárással együtt teljes terjedelmében bírálta felül, figyelemmel a Be. 361. §-ának (1) bekezdésében rögzítettekre. Megállapította, hogy a megyei bíróság az eljárási szabályokat körültekintően betartva folytatta le a bizonyítást. A tényállást elsősorban I.rendű, valamint III.rendű vádlottak terhelő vallomására, az igazságügyi szakértők aggálytalan szakvéleményeire, a nyomozás során megtalált tárgyi bizonyítékokra, a helyszíni szemle során készült fotográfiákra alapította II.rendű vádlott tagadásával szemben. A feltárt bizonyítékokat egyenként és összességében értékelte, mellyel eleget tett indokolási kötelezettségének is.

A Be. 352. §-a (1) bekezdésének a/ pontja alapján a tényállást csupán azzal szükséges kiegészíteni, hogy Szabó Zoltán sértett 1953-ban született.

Az indokolás azzal pontosítandó, hogy 1.sz. tanú is élt a mentességi jogával (36. számú tárgyalási jegyzőkönyv 23. oldal), így a nyomozás során tett vallomása bizonyítékként nem volt értékelhető (ítélet 19. oldal utolsó bekezdés), amit a megyei bíróság nem is tett meg.

Az elsőfokú bíróság okszerű következtetést vont le a vádlottak bűnösségére és az általuk megvalósított bűncselekmények jogi minősítése is törvényes. Az e körben írt indokokat az ítélet tábla teljes egészében osztja.

I.rendű vádlott védője a nyilvános ülésen azt fejtette ki, hogy e vádlott az élet elleni cselekményt erős felindulásban követte el, így cselekménye esetlegesen ekként minősülhet. A rögzített tényállás alapján az ölési szándék kialakulásának méltányolható volta, valamint a cselekmény rögtönössége nem állapítható meg, ezért a bűncselekmény ekkénti minősítése fel sem merülhet.

Az érintett vádlottak és a védőik a bizonyítékok eltérő értékelésével tettek indítványt a felmentésre, illetve a részfelfüggetlésre. Ezen perorvoslatok azonban nem vezethettek eredményre, mert a bizonyítékok felülmérlegelésére - amennyiben a tényállás megalapozott - a másodfokú bíróságnak nincs törvényes lehetősége.

A megyei bíróság feltárta a vádlottak javára és terhére értékelhető bűnösségi körülményeket, amelyek a következőkkel pontosítandók:

Az életfogytig terjedő szabadságvesztéssel is sújtható bűncselekmények esetében a bűncselekmény elkövetésétől a jogerős elbírálásig eltelt mintegy két évnek nincs enyhítő hatása, ezért ezt valamennyi vádlott esetében mellőzi az ítélet tábla, ahogy az I. és II. r. vádlottak esetében a fiatal felnőtt kort is, mivel azt csak a büntetlen előélet helyett lehetne értékelni (56/2007. BKv. II/1.).

I.rendű és II.rendű vádlottak azzal, hogy a sértett kezét és lábát összekötözték, szemét 4-5 rétegben ragasztószalaggal bekötötték, majd megfojtották, olyan elkövetési módot valósítottak meg, amely a különös kegyetlenséghez, mint minősítő körülményhez közelít, amit I.rendű és II.rendű vádlottak terhére súlyosító körülményként értékelt az ítélőtábla.

E vádlottaknál a bűnösségi körülményekre, azok nyomatakára figyelemmel, értékelve az elkövetés módját is, a vádlottak személyében rejlő társadalomra veszélyesség olyan kiemelkedő, amely szükségessé teszi a határozott tartamú szabadságvesztés maximumának a kiszabását. II.rendű vádlottnak az ölés véghezvitelekor tanúsított vezető szerepe a szabadságvesztés magasabb tartamban való meghatározását indokolta volna, amely azonban a törvénynél fogva kizárt. E két vádlottnál megmutatkozott belső aránytalanságot azonban nem volt indokolt I.rendű vádlott vádlott szabadságvesztésének enyhítésével kiküszöbölni.

III.rendű vádlottal szemben a Btk. 110. §-ának (3) bekezdése értelmében kiszabható szabadságvesztés leghosszabb tartama 10 év, mivel a bűncselekmény elkövetésekor a 16. életévét még nem töltötte be.

Az ítélőtábla álláspontja szerint e vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés összhangban van az általa elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyával, a bűnösségi körülményekkel és nem utolsó sorban e vádlott társadalomra veszélyességének fokával.

A vádlottak által elkövetett erőszakos jellegű bűncselekményre figyelemmel törvényesen került sor a közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazására is, amelyek mértéke ugyancsak megfelelő.

Mindezekből értelemszerűen következik, hogy a büntetések enyhítésére irányuló védelmi perorvoslatok sem vezethettek eredményre.

Az eddig írtakra tekintettel a másodfokú bíróság a megyei bíróság ítéletét Be. 371. §-ának (1) bekezdését alkalmazva helybenhagyta.

Az ítélőtábla a Be. 99. §-ának (1) bekezdése alapján az első fokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt is beszámította a kiszabott szabadságvesztés tartamába.

A fellebbezési eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetéséről szóló rendelkezés a Be. 381. §-ának (1) bekezdésén alapul.

Debrecen, 2010. december 2.

Dr. Ficsór Gabriella sk. a tanács elnöke, Dr. Diószegi Attila sk. a tanács tagja, előadó,
Dr. Elek Margit sk. a tanács tagja

Záradék:

A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 8.Fk.916/2009/51. számú ítélete a mindhárom vádlott vonatkozásában jogerős és végrehajtható.

Debrecen, 2010. december 2.

. Ficsór Gabriella sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

- kiadó -